
MEDDELELSE

Skov- og Naturstyrelsens krav om brugerbetaling til visse kursusudbydere anses for at være i strid med både danske og internationale konkurrencebestemmelser, der ellers ligestiller offentlige og private kursusudbydere. Kravet anses dermed for både konkurrenceforvridende og ulovligt. Dansk Vejlederkreds råder medlemmerne til at negligere kravet, og man vil bakke medlemmerne op i eventuelle sager.

Brugerbetaling for færdsel på offentlige arealer er i nuværende form ulovlig.

I oktober 1997 meddelte Skov- og Naturstyrelsen v. Bornholms Skovdistrikt, at visse undervisere i klatring fremover skulle betale, hvis de holdt klatrekurser på Statsskovens arealer.

Da ordningen var umulig at administrere, rettede man henvendelse herom til Skov- og Naturstyrelsen i København, ligesom man bad om at få at vide, hvilke udbydere af klatrekurser, der havde fået denne besked. Spørgsmålene blev imidlertid ikke umiddelbart besvarede, og først efter, at man, med henvisning til lov om offentlighed i forvaltningen, havde rykket adskillige gange for svar, blev det oplyst, at meddelelsen kun var sendt til ialt 5 udbydere! - Mindre end 5 procent af de samlede udbydere i Danmark. Meddelelsen var oven i købet ikke givet offentligt.

Da den derfor havde karakter af ensidig forskelsbehandling af enkelte udbydere, da ordningen samtidigt var umulig at administrere og ikke mindst, da Skov- og Naturstyrelsen undlod at reagere på gentagne opfordringer til dialog om problemerne, så man ingen anden udvej end i december for 2 1/2 år siden at offentliggøre situationen samtidigt med, at man meddelte, at man selvfølgelig hverken ville eller kunne efterleve betalingsdiktatet på de givne vilkår.

Dette fik kort efter skovrideren til offentligt at meddele, at han snarest ville indkalde til et møde om sagen.

Dette bekræftede han kort efter i et brev.

Imidlertid hændte intet, og da skovrideren knapt halvandet år senere meddelte offentligheden, at han fortsat anså betalingskravet for at være gældende, rettede man atter henvendelse til skovrideren, der sagde ja til et møde, der kort efter fandt sted.

Et møde, der efterlod det indtryk, at skovrideren kunne se problemerne.

Han erklærede således, at kravet om forudbetaling var bortfaldet.

Han gav ligeledes udtryk for at kunne se det rimelige i, at kravet om brugerbetaling blev meddelt til og var gældende for alle aktører.

På skovriderens opfordring sendte man derfor en liste over blade mm., hvori en offentliggørelse kunne have relevans.

Siden har det vist sig, at kravet tilsyneladende alligevel ikke gælder alle, idet væsenet helt vil fritage f.eks. ungdoms-, efter-, høj- og daghøjskoler mv. fra kravet om brugerbetaling med henvisning til, at de "underviser" og, at det gør vore medlemmer ikke.

Når vore medlemmer arrangerer professionelt kompetencegivende uddannelser, så kan det være svært at forstå, at de ikke skulle "undervise" -og dermed pålagt brugerbetaling, mens f.eks. en daghøjskole, der tilbyder en halv dags oplevelser til 25 kursister skulle "undervise" -og således være fritaget for brugerbetaling.

Ovennævnte skolers brug af klatring har ofte udelukkende karakter af ren oplevelse og underholdning.

Alligevel mener Skov- og Naturstyrelsen altså, at de underviser -i modsætning til vore medlemmer.

Siden er henvisningen til undervisning blevet modificeret, og det forklares nu i stedet, at f.eks. daghøjskoler skulle være almennyttige og ikke-kommercielle, hvilket det så samtidigt er underforstået, at vore medlemmers tilbud ikke er.

I mange situationer fungerer de nævnte som rene indtægtsdækkede virksomheder i underholdningsbranchen med et medfølgende krav om fuld momsbetaling.

De går således bl.a. ud på det åbne marked med tilbud om ferielignende ophold. Desuden tilbyder visse af dem egentlige uddannelser, der udadtil ser ud til at ligge i direkte konkurrence med vore medlemmers tilbud.

Det er på den baggrund svært at se, hvad Skov- og Naturstyrelsens motivation for at lave negativ forskelsbehandling overfor vore medlemmer skulle være. Skov- og Naturstyrelsens lader til at mene, at underholdning for store grupper er mere almennyttigt og mindre kommercielt end undervisning på små hold.

Dertil kommer, at Skov- og Naturstyrelsen har valgt ikke at offentliggøre det nyindførte generelle krav om brugerbetaling, hvorfor det tilsyneladende fortsat alene er meddelt til 5 arrangører.

Kravet om brugerbetaling har derfor karakter af et forsøg på ensidig (ulovlig) erhvervsbegrænsning overfor visse arrangører, der dermed ikke længere har lige konkurrencevilkår med de øvrige.

Vor konklusion er, at Skov- og Naturstyrelsen ikke har hjemmel til at opkræve brugerbetaling for undervisning i klatring på og/eller i de danske statsskowsarealer, så længe kravet ikke gælder alle aktører.

Dansk Vejlederkreds, brancheforeningen for professionelle vejledere i natur- og friluftsliv, har på den baggrund besluttet indtil videre at anbefale medlemmerne at ignorere eventuelle betalingskrav for klatreundervisning på/i statsskovens arealer.

Forsøg på alligevel fortsat at opkræve brugerbetaling må anses for ulovlige, og Dansk Vejlederkreds vil bakke medlemmerne op i eventuelle efterfølgende politianmeldelser eller retssager.

Venligst

Bestyrelsen for Dansk Vejlederkreds